

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu de Sant Just Desvern

Núm. 348
Maig/Juny

2020

*Vistes des del cim del Pic Coolidge, al massís dels Écrins, Alps francesos.
Foto de Borja Guijarro.*

www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern
Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 7 de maig

Audiovisual «Alta Ruta als Alps» a càrrec de Felip Linares, a les 20 h a la Sala Piquet de l'Ateneu.

— 10 de maig

XLV Marxa de Regularitat Fulgenci Baños a Collserola.

— 15 de maig

Conferència «El despuntar del Renaixement», a càrrec d'Àngel Casas, a les 20 h al local de la SEAS.

— 16 i 17 de maig

Camí dels Bons Homes (Arieja) - Heretgies medievals. Informació detallada al web de la SEAS.

— 31 de maig

Excursió matinal a Sant Martí de Montnegre i turó Gros (Vallès Oriental), amb sortida del Parador a les 7 h.

— 3 de juny

Audiovisual «Festival de films de muntanya de Torrelló», a les 20 h a la Sala Piquet de l'Ateneu.

— 5 de juny

Conferència «La cura dels peus a les excursions», a càrrec de Teresa Montero, a les 20 h al local de la SEAS.

— 7 de juny

Excursió als Rasos de Peguera - Conflictes amb França, amb sortida del Parador a les 7 h.

— 12 de juny

Conferència «Els ponts del Segre», a càrrec de Romà Pujadas, a les 20 h al local de la SEAS.

— 14 de juny

Excursió de cloenda de les Matinals a Aiguafreda (Montseny), amb sortida del Parador a les 7 h.

— 19 de juny

Conferència «La crisi baixmedieval catalana», a càrrec de Rosa Lluch, a les 20 h al local de la SEAS.

— 21 de juny

Excursió de cloenda del Cicle Temàtic al Puig Cornador (Lluçanès) - Camins de Transhumància, amb sortida del Parador a les 7 h.

Normativa per als articles del butlletí de la SEAS.

- Els articles tindran un màxim de 5 pàgines del butlletí amb les fotografies incloses.

Això vol dir que el text ha de tenir unes 2.350 paraules com a màxim o 11.800 caràcters sense comptar els espais. Cada fotografia ocupa unes 110 paraules (500 caràcters), que s'hauran de descomptar del màxim. Així és que un article de 5 pàgines i 1 fotografia tindrà 2.240 paraules (11.300 caràcters) i un de 5 pàgines i 5 fotografies tindrà 1.800 paraules (9.300 caràcters) com a màxim.

- Els articles s'han de lliurar en format word.

COL·LABORACIONS

Ajuntament de
Sant Just Desvern

Art Floral i Interiorisme

FLORETO

Creu 66. Tel 933723103

CISTELLERIA BALLART
Bonavista 82. Tel 933711364

IMMACULADA AMAT
FRANCESC HOMEDES

UNA ESCAPA D'ESTIU ALS ALPS

Borja Guijarro Usobiaga

Tot va començar a casa d'uns amics a Brussel·les, enmig de la festa i amb unes cervesetes de més, quan fent broma li vaig dir al meu amfitrió francès que quan pujaríem al Mont Blanc. El Rémy, alpinista apassionat i massa amable per ignorar les meves ximpleries, va acceptar immediatament la proposta de fer una escapadeta a les muntanyes, i poques setmanes més tard ja estàvem tots quatre —el Rémy, la Judith, la Jana i jo— organitzant un viatge de tres dies als Alps.

Arribat el juliol, ja havíem reservat el cap de setmana i només faltava concretar l'objectiu, que variaria en funció de la meteorologia. Finalment, i després de revisar diversos pics i rutes, ens vam decantar pel Coolidge, un pic de 3.775 metres situat al massís dels Écrins, l'última extensió dels Alps cap a l'oest i no lluny de Chamonix i el Mont Blanc.

El pla a executar és senzill: sortirem dijous a la tarda després de treballar cap a Mâcon, a la Borgonya (França), on pasarem la nit per sortir d'hora divendres al matí cap a La Béarde, minúscul poble incrustat a la part alta de la vall de Vénéon i punt de partida de belles excursions en aquesta remota zona dels Alps. Des d'aquí, pujarem fins al refugi Temple Écrins, on passarem la nit abans d'atacar el cim del pic Coolidge dissabte al matí, per després tornar pel mateix camí fins a La Béarde. Si tot surt com hem establert, diumenge tindrem tot el dia per recórrer els prop de 1.000 km de retorn fins a Brussel·les.

Després de complir amb la primera part del pla, arribem al bonic poble de La Béarde divendres cap al migdia. Europa es troba immersa en una situació de pressió alta, de manera que fa un dia esplèndid. La calor és aclaparadora, i ni les valls alpines, que en circumstàncies normals registrarien temperatures més fresques, s'escapen de l'onada de calor. Aquestes inusuals temperatures fan que les glaceres pateixin i es desglacin més ràpid del normal.

Avui tenim per davant un dia relativament amè: després de menjar uns entrepans al poble, arreglem les motxilles, ens equípem i comencem a remuntar la vall al llarg del riu. L'aigua maragda baixa amb força, flanquejada per verticals parets de diversos centenars de metres que van ser llimades durant milers d'anys per glaceres ja desaparegudes, i l'últim vestigi és aquesta vall en forma d'U. El nostre objectiu és el refugi Temple Écrins, un modern establiment a tot just dues hores i mitja de marxa des del poble. El camí discorre pel fons de la vall per elevar-se més endavant en ziga-zaga pel vessant escarpat de la muntanya fins a arribar al refugi, que es troba sobre un estret balcó per sota de la glacera que baixa directament des de la Barre des Écrins.

L'emplaçament del refugi ofereix un bonic mirador sobre la vall, els pics circumdants i les majestuosos glaceres amb les seves sempre amenaçadores esquerdes. Passem la tarda asseguts a les taules de la terrassa, contemplant la bellesa de les muntanyes i gaudint de la més absoluta tranquil·litat. Darrere nostre s'alça una imponent barrera

Últims passos delicats abans del cim (al fons, el cim de la Barre des Écrins. Fotos de l'autor.

de 1.600 metres d'altitud que porta directament al cim del pic més alt de la zona, la Barre des Écrins, de 4.100 metres d'altitud, que a hores d'ara s'amaga rere els núvols. Aprofitem les hores mortes per practicar amb la corda, descansar i xerrar amb les altres persones del refugi. Demà ens espera un dia molt llarg i exigent.

A dos quarts de quatre del matí s'encenen els llums de l'habitació. És l'hora indicada per als grups que pujaran al pic Coolidge com nosaltres, o per a aquelles persones que pujaran fins al coll de la Temple per creuar a l'altra vall. El nerviosisme previ a l'assalt al cim és evident: esmorzem amb desgana mentre preparam les motxilles, ens acabem de vestir i ens llancem a la foscor de la nit.

Fa calor i comencem a suar mentre remuntem el costerut vessant. La lluna il·lumina el nostre camí, fent innecessari l'ús dels frontals. Avancem decidits muntanya amunt i ja portem dues hores caminant quan l'alba ens sorprèn sota la muralla que dona accés al coll de la Temple. A partir d'aquí, el sender desapareix i dona pas a una zona rocosa i nevada. Davant nostre s'alça un mur de granit que culmina, uns 700 metres més amunt, al cim del Coolidge. Ens calcem els grampons per superar la petita i inclinada gelera i, superat aquest escull, arribem al coll, on ens reben els primers i reconfortants raigs de sol.

Som a 3.300 metres, i l'espectacle és sublim. A l'esquerra s'alça la retallada carena que culmina al pic Coolidge, que s'eleva afilat i desafiant a la llunyania. Davant nostre s'obre una bella vall glacial que davalla abruptament envoltada de parets enormes, mentre que a la nostra dreta comença una afilada i complicada aresta que porta directament al cim del pic d'Ailefroid, una muntanya bella i intimidadora armada amb seracs penjats, arestes no aptes per a persones amb vertigen i parets verticals.

Fem les fotos de rigor i mengem alguna cosa abans de continuar. A partir d'aquí, el camí es torna més tècnic, i per tant ens encordem i avancem amb cautela. El Rémy lidera la nostra marxa, seguit de la Jana i la Judith, mentre que jo tanco la comitiva i observo com van superant les primeres parets de la ruta. El camí és costerut, vorejant la cresta per la dreta i obligant a una travessia delicada per la vora del precipici. Mantenim la corda tensa en tot moment i assegurem els punts més delicats (en ocasions, un III grau sempre en bona roca). El pas és lent, però ens divertim grim pant per les parets i gaudint de l'ambient d'alta muntanya.

L'altura es comença a notar, cada pas comporta un bon esforç i obrim la boca per recuperar l'alè. Després d'una llarga hora de grimpada, arribem al final de la travessa: davant nostre s'obre ara un ampli coll cobert per un camp de neu. Des d'aquí, només hem de remuntar les últimes rampes per assolir el fals cim del pic Coolidge. Un gelera d'uns 40 graus d'inclinació ens permet assolir l'aresta cimera, on tornem a utilitzar la corda per assegurar el tram final.

Malgrat que la ruta ja no ofereix grans complicacions, una caiguda aquí seria fatal, ja que la piràmide cimal s'esmola fins a acabar en una arista estreta i vertiginosa, amb penya-segats considerables a banda i banda. Avancem amb molta precaució, mantenint la distància entre nosaltres i assegurant cada pas. Uns últims passos d'escalada en bona roca ens permeten assolir el fals cim: el punt culminant queda a només uns 50 metres de distància, però

per aconseguir arribar-hi cal superar un tall estret i extremadament exposat.

Fent el cor fort, avancem determinats cap al nostre objectiu i, minuts més tard, ens abracem al cim del Coolidge. El cim és estret i deixa poc marge per maniobrar. La sensació de buit al nostre voltant és absoluta, tot i que queda matisada pel superb paisatge. Davant nostre s'alça majestuós el pilar sud de la Barre des Écrins, una infranquejable catedral de granit que cau vertiginosament fins a la glacera Noir. Lluny brillen blaus cims italians, mentre que més enllà sobresurt imperial la cúpula nevada del Mont Blanc.

Després de gaudir de les vistes i descansar una estona, comencem el llarg descens. Ens espera una baixada de 2.000 metres fins a La Bérarde, amb passos complicats en el primer tram de descens. Avancem amb molt de compte, superant pas a pas les dificultats tècniques fins a arribar de nou a la travessia

de la cresta. L'esforç de la pujada i l'altura es fan notar, alentint el nostre pas i transformant la travessia en un esgotador exercici d'equilibrisse. Quan arribem de nou al coll, respirem alleujats. Ja només queda flanquejar la gelera, tornar pel polsegós camí fins al refugi i, des d'aquí, passejar de tornada fins al poble. Després de 12 hores de camí, arribem esgotats però contents al poble, ja que hem gaudit d'una preciosa excursió i ens espera una freda i refrescant cervesa per celebrar-ho.

Descens cap al coll de la Temple.

ARA FA 45 ANYS DEL NAIXEMENT DE LES CONFERÈNCIES I EXCURSIONS D'AUTOCAR

Daniel Cardona Pera

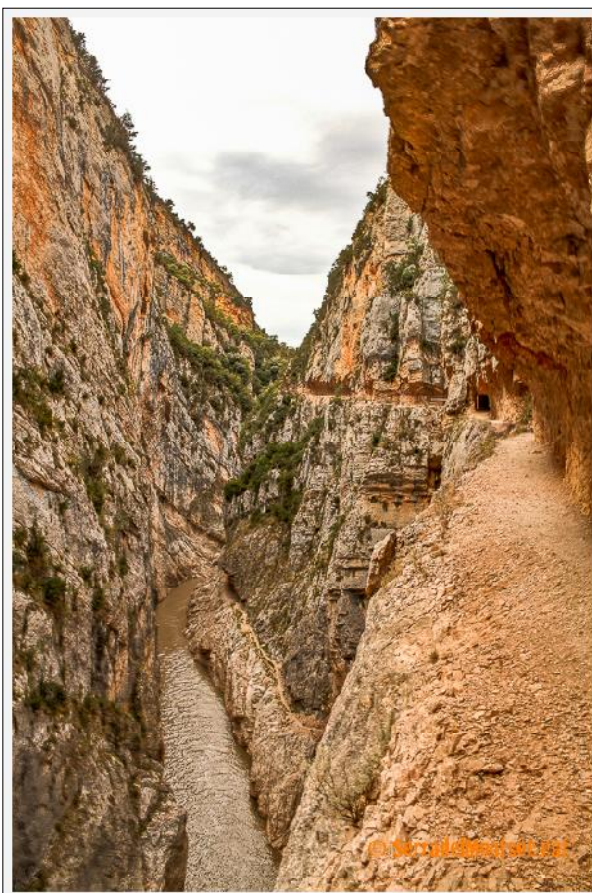
Introducció

Per Tots Sants de 1974, s'albiraven canvis en la nostra societat. El dictador cada vegada tenia la salut més malmesa i podia arribar al seu final el dia menys pensat. Coincidint en aquelles dates, un grup de socis de la SEAS vam emprendre una excursió al Montsec d'Ares. Aleshores, la Marina Figueras va comentar al Sr. Joan Rosell, que era un dels socis de l'empresa EMTE, on ella treballava, que tenia previst anar d'excursió al congost de Mont-rebei i dormir al refugi de Colobor. Aquesta informació va fer que ell ens oferís de poder anar a la Coma, que era una cova de la seva propietat equipada com a refugi.

La Coma (Cova d'en Rosell)

Érem 11 de colla, 8 van arribat a Àger amb dos cotxes i els altres 3 amb el tren fins a l'estació d'Àger, la qual es troba a 9 km del seu nucli urbà i on els va anar a recollir un dels cotxes. Vam visitar la Col·legiata d'Àger, aleshores molt malmesa, tot i que semblava que la Diputació de Lleida la volia restaurar aviat. En una hora i tres quarts vam arribar al refugi lliure de Colobor que estava una mica deixat. Aleshores va aparèixer el Sr. Rosell i, tant si com no, ens va fer anar fins a la Coma perquè estava en millor estat i on hi havia lavabo i instal·lacions d'aigua corrent, i ell mateix ens hi va acompanyar. Un cop allotjats còmodament, i després de so-

par a la vora del foc menjant castanyes i panallets, el Sr. Rosell ens va explicar moltes històries sobre el territori. Tot parlant, el Jaume Campreciós va exposar la necessitat que la SEAS programés alguna activitat per obrir-nos i fer-nos conèixer millor al poble de Sant Just.

Vista dels dos camins que travessen el Congost de Mont-rebei: l'inferior construït per la Mancomunitat l'any 1924, només visible quan l'aigua del pantà de Canelles està molt baixa. I el superior, l'actual camí transitable GR-1, construït per ENHER. Foto cedida per serradelmontsec.cat

Aleshores, les Festes de la Tardor, acabades d'inaugurar per l'Ateneu, tenien la mateixa filosofia.

Els dos punts que van sorgir foren: el primer, fer conèixer el nostre país a partir d'unes conferències (dissabte) i posteriorment el diumenge realitzar una excursió relacionada amb la conferència. El segon, deixar els cotxes particulars i utilitzar l'autocar com a punt de partida i arribada de les excursions.

Fil a l'agulla

El 25 de gener de 1975, inauguràvem el curs sota l'anunciat de «La terra, el paisatge i l'home a Catalunya» amb un cicle de conferències i excursions sobre una temàtica historicogeogràfica de Catalunya. La primera conferència va ser de Josep Cabeza sobre «Geografia de Catalunya. Aspecte físic» i l'excursió es va fer a Els Munts. Les conferències es feien en dissabte i les excursions el diumenge de la setmana següent (passaven 7 dies). La finalitat era apuntar els excursionistes per a l'autocar de dimarts a dijous de la setmana abans de la sortida.

Fins al mes de juny seguirien 8 conferències i excursions: SECOD (grup que estudiava la Catalunya pobra); Hilari Sanz (orientació), Josep Nuet (botànica); Joan F. Cabestany (formació històrica); Lluís Puntís (excursionisme i alpinisme); Alber Jané (Llengua i geografia) i Maria Antònia Simó (com preparar una excursió). Com podeu observar, la majoria dels conferenciants eren del Centre Excursionista de Catalunya, al qual li vam demanar ajuda... i seguim amb l'excursió.

L'excursió: Cova d'en Rosell–Sant Alís–Alçamora–congost de Mont-rebei–Corçà

Descripció dels apunts d'aquell dia

Abans d'iniciar l'excursió, ens acomiadem del Sr. Joan Rosell, que retorna a Àger, i li agraïm haver-nos ofert l'estada a la seva cova. Sortim en direcció NO, després de passar per camps mig abandonats amb alzines i coscolls. Ens apropem a la cinglera de Santa Lis on la canal de l'Embut és l'única que parteix el cingle. Pugem per l'esquerra l'últim tros de la canal, amb grimpada inclosa, essent una mica complicat, però fàcil.

Arribem al pic més alt de la serralada del Montsec d'Ares, el cim de Sant Alís o de Cap del Ras (1.675). És un bon balcó del Pirineu: Mont Perdut, Maladeta, Besiberis, Pica d'Estats, Encantats... Cadí. Baixem en direcció oest, passant pel Pas dels Pous de Glaç i el coll d'Ares (1.496). El 1974 els dos únics camins que hi havia eren a la dreta el que anava a Sant Esteve de la Sarga i el que vam seguir de l'esquerra que baixava directament al poble d'Alsamora (851), un camí molt perdedor a causa d'una recent repoblació de pins. Impressiona la torre mora de guaita i el poble estava despoblat i només hi viuen d'una a tres famílies (*hippies*).

Des d'aquí, ens endinsem cap al congost de Mont-rebei (580) després de deixar la pista que porta a Pont de Montanyana. Passem per la casa del Pinell, tancada però no en runes (el 2019 ja està enrunada). A la dreta encara vam poder veure la casa pairal més important de la zona: la masia de Mont-rebei, i a l'altre costat l'ermita de l'Ascensió. El congost de Mont-rebei és el més impressionat de Catalunya; comença bastant ample i

Masia Mont-rebei, avui coberta per les aigües de l'embassament de Canelles. Font: Llibre "Rius de Lleida" de J. Vallverdú i T. Sirera. Edicions Destino 1973.

de sobte es comença a tancar i es passa per llocs on el riu està encaixonat amb una amplada de 10 a 12 metres on s'obre pas l'estret camí treballat dins de la roca, el qual va ser obert per la Mancomunitat de Catalunya l'any 1924. Des del camí, la Noguera Ribagorçana es fa mirar amb respecte i una certa por. El 1977, amb l'augment de la capacitat de l'embassament de Canelles, el camí que estem fent va quedar cobert per les aigües. El novembre del 1982 s'inaugura el camí actual excavat a la roca, 30 metres més amunt de l'anterior, amb l'ajuda d'ENHER. Sortint del congost, agafem direcció a la masia de Carlets (751) i collet de la Pertusa (665); se'ns ha fet fosc (el 6 d'octubre havíem endarrerit una hora el rellotge per primera vegada després del nou canvi horari). De cop i volta sentim un tret i a la poca estona comencem a veure unes taques de sang per la pista que ens porta a Corçà, i ens preguntem si algú s'ha fet mal i decidim

reagrupar-nos, ja que pensem que un caçador pot haver disparat a un porc senglar i no sabem si pot estar malferit. Arribant a Corçà veiem com uns caçadors obren en canal un porc senglar que havien caçat. Sopem a la fonda i dormim en una pallissa i l'endemà agafem un taxi fins a Àger.

Horaris:

Àger (600)–Refugi de Colobor (1.090)–La Coma o cova d'en Rosell (1.140): 2.00 h
Total primer dia: 2.00 h

La Coma (1.140)–Penyes de Sant Alís del Montsec d'Ares (1.678) 2.45 h; Sant Alís–Alsamora (851) 3.00 h; Alsamora–inici del congost de Mont-rebei (580)–Carlets (820)–

Corçà (718) 4.45 h.

Total segon dia: 10.30 h.

Bibliografia 1974

—MAPA EL MONTSEC. Editorial Alpina. Mapa 1:40.000. Granollers 1971.

—SIRERA, JORGE. De Corçà a la Pertusa, Minas de Corçà, desfiladero de Mont-rebei y el Pont de Muntanyana. A la revista Montaña núm.89 de Gener-febrer de 1964. Pàg.23-25 (Contenia un mapa de carenes de M.Cortès d'1:50.000)

Excursionistes: Mercè Esteller, Miquel Fuentes, Pere Orriols, Rafael Malaret, Dolors Cardona, Maria Marzo, Francesc Garrigós, Marina Figueras, Jaume Campreciós, Albert Cortès i Daniel Cardona

Notes de l'autor:

—El mapa El Montsec de l'Editorial Alpina de 1971 cita la cova d'en Rosell, no la Coma.

ELS PONTS DEL SEGRE

Romà Pujadas Rubies

La gent que viu a prop d'un riu està avuada a passar ponts. No és el cas de Sant Just Desvern, ni de Barcelona, però sí de Balaguer, amb el poderós Segre, el riu més llarg que no surt mai del domini lingüístic català, des del naixement a les fonts del Segre fins a trobar l'Ebre, tot i passar per dos estats, rebre les aigües d'un tercer i visitar un total de sis comar-

ques. Passar un pont obre perspectives: veure els colors canviants del bosc de ribera, albirar muntanyes llunyanes, amb neu o sense, segons l'estació de l'any. Als carrers del Balaguer antic la boira no es notava, però quan erets a mig pont t'adonaves que la ciutat s'havia esvaït, no es veia ni Santa Maria, ni el Sant Crist ni les muralles. També et fa conscient de la

duresa del clima. Passar el pont Nou les matinades glaçades del mes de gener per anar a buscar el tren de les set que porta a Lleida, amb un vent glaçat que se't fica als ossos, o a les tres de la tarda d'un dia d'estiu, quan el sol et cau materialment al damunt. Josep Pla va dir que una ciutat amb riu ja té la meitat de guanyat, o alguna cosa semblant, i el front fluvial de Balaguer n'és un bon exemple.

El pont Nou de Balaguer és el que fa 84, si els comences a numerar des de la capçalera del riu. Probablement una primícia: dubto que ningú s'hagi entretingut a comptar-los tots abans, s'ha d'anar sobrat de temps. En total n'hi ha 109, però primer potser caldria aclarir què entenem per pont.

Ponts i palanques

El diccionari diu que un pont és una construcció sobre la qual una via de comunicació salva un obstacle; en el nostre cas, l'obstacle és el Segre. Veure'l

com un obstacle pot semblar poc poètic i il·lusionador, però ens hem de posar en la pell de l'enginyer que ha de fer arribar la via de comunicació a l'altra banda del riu. Josep Vallverdú i Toni Sirera al seu llibre *Els rius de Lleida*, del 1973, ens recorden que molts segles enrere ja es feien diferents tipus de construccions per passar rius, i a la Crònica de Ramon Muntaner, de la primera meitat del segle XIV, s'hi diu «en res no guarden pont ne palanca». Palanca? Tornant al diccionari trobem que palanca «és una passera feta de taulons... entre les dues ribes d'un riu»; ja veiem que era una construcció més senzilla que un pont perquè aquest solia ser de pedra mentre les palanques eren de fusta i cordes, i també eren, d'acord amb la definició, un tipus específic de passera. I què és una passera? Doncs un «tauló, tronc d'arbre, pedres, convenientment col·locats per a poder passar un riu...». La passera remet més a la natura: troncs, pedres... mentre que la palanca necessita més elaboració.

El pont de Sant Miquel, Balaguer, la Noguera. Totes les fotos són de l'autor.

La passarel·la de Queixans, la Cerdanya.

I més proper a la natura és encara el pas, un indret per on es pot creuar el riu perquè el cabal ho permet i el fons és prou estable. Passar a gual era encara molt habitual unes poques generacions enrere. I encara una versió més elaborada és el gual consolidat, fet normalment d'una plataforma de formigó damunt d'uns tubs foradats per on s'escola l'aigua quan el cabal és petit, i vet aquí que al llarg del Segre se'n troben uns quants. Els guals, però, tenen una diferència fonamental respecte els ponts i les palanques: en aquests darrers, l'aigua sempre ha de passar per sota, a no ser que hi hagi aiguats d'un cabal extraordinari que poden emportar-se-les, i també pot passar en algun pont, com ha succeït al llarg de la història del riu; els guals, en

canvi, solament són utilitzables quan el cabal és prou baix, en cas contrari, l'accés és prohibit.

En definitiva, les construccions per a vèncer l'obstacle Segre ofereixen un ventall força divers. En podem dir genèricament els ponts del Segre, però sabent que uns seran veritables ponts i altres, passarel·les o guals. En total són 109, crec que no me n'he deixat cap, però vés a saber, el riu és molt llarg. D'aquests 109, 74 són ponts viaris aptes per

al trànsit rodat i n'hi ha de tot tipus: ponts de pedra, de ferro, ponts penjants, d'armadura, de molt antics i de molt nous. 21 són passarel·les per les quals només es pot circular a peu (o en bicicleta). A remolc del turisme, el Segre s'ha omplert aquests darrers temps de passarel·les que, a diferència de les antigues palanques, ja no fan una funció de comunicació sinó d'esbarjo. Però el nom palanca es resisteix a desaparèixer, ja que dona una certa pàtina de pertinença al territori; per exemple, es continua parlant de la palanca de Tragó, encara que ara sigui un autèntic pont. 4 són guals, passos utilitzables solament quan el cabal ho permet. 6 són ponts ferroviaris, repartits entre quatre diferents línies fèrries. I, finalment, 4 són vies transitables a les corones de diferents preses situades al llarg del riu.

Nota:

Aquest article és un resum d'un altre més extens i detallat que trobareu al web de la SEAS a la pestanya de Publicacions.

<http://www.santjust.org/seas/publicacions/ElsPontsdelSegre-RomaPujadas.pdf>

MOTS DE TARDOR

Joaquim Carbonell Calders

Saps on és Escaladei?

Les vinyes de ceps rojos et donen la benvinguda i espadats ciclopis et vigilen tot-hora. El Montsant t'esguarda.

El raïm ja està veremat. Els cups fermenten sens parar el dolç suc que demà serà vi. Els cellers perfumen la vila. La gent descansa i el pagès espera amb delit el primer tast. La calma envaeix arreu.

Surt de casa. Cerca el camí i atura el teu viatge al Priorat. Abasta un racó arrece-

rat i feréstec d'un poble petit fet a redós d'una plaça. Això és Escaladei.

Tens la vella centenària cartoixa ran les mans. Vés-hi! Les agulles dels xiprers et marquen el teu destí. Els antics cartoixans ja no hi són, no hi ha ningú, no hi ha vida, sembla. Sense por, travessa la rònega arca-da, en altra hora majestàtica porta, i deixa't menar cap dins per la serenor del lloc.

Estigues amatent de les venerables pedres. Si hi veus l'escala cisellada, puja-hi, tocaràs el cel.

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DE LA SEAS 2020

Agustí Revilla Briongos

El dissabte 7 de març es va celebrar l'assemblea anual de la SEAS, amb l'assistència de 31 socis. Tot seguit, descrivim els temes i les activitats més destacats que s'hi van tractar.

Quant a la memòria d'activitats. 1.

En Pere Aceiton comenta que el company Felip Linares s'ha incorporat com a col·laborador en la gestió de la **biblioteca**. La SEAS ha rebut de David Buenacasa una donació de 283 llibres, motiu pel qual s'ha hagut de comprar una prestatgeria nova. 2. En Marc Carbonell està satisfet de la segona **Mitja Desvern** en què van participar 405 corredors. Enguany la comissió afegirà un tercer recorregut i espera aconseguir els 500 participants. 3. Jordi Gironès comenta que en el **concurs fotogràfic** d'enguany hi van participar 22 concursants amb un total de 64 fotografies. I afegeix que la revista Vèrtex de gener ha publicat la fotografia "Puigmal amb claror de lluna" de Jordi Castro que, justament, havia guanyat el primer premi de la SEAS l'any 2018. 4. **Llum i Llibertat**. En Felip Linares fa referència a la il·luminació amb farells de 131 agulles de Montserrat la nit del 30 de setembre a l'1 d'octubre, per a reclamar la llibertat del nostre país, en la qual van participar ell i en Joan Portes des de l'agulla de la Prenyada. Aquest acte va tenir gran ressò dins i fora del país. El mateix Felip en va publicar un article al nostre Butlletí. Els organitzadors de l'acte estan preparant la publicació d'un llibre sobre l'esdeveniment.

Quant a la tresoreria. En Joan Urpinell presenta el balanç econòmic de l'exercici 2019 i el pressupost del 2020 que són aprovats per majoria absoluta. No podia ser d'altra manera, ja que el tresorer havia quadrat els números al cèntim.

Canvis a la Junta. Enguany tocava renovar els membres de la Junta Directiva de la SEAS perquè complia el seu mandat. Ara bé, atès que no es va presentar cap candidatura nova, la Junta actual seguirà quatre anys més.

Novetats per al proper curs. 1. La SEAS va encarregar la fabricació d'una **samarreta** tècnica amb disseny exclusiu, de mides i colors variats, adients per a homes i per a dones. La primera tongada de 100 samarretes ja s'ha esgotat i el proper mes en sortirà una segona. 2. L'Ajuntament instal·larà a la balconada de Can Ginestar un plafó amb el perfil de les muntanyes de la Vall de Sant Just que portarà el nom de **Fulgenci Baños**, com a homenatge de qui va reiniciar la SEAS l'any 1964. El mes d'abril, a més, s'inaugurarà una exposició sobre ell mateix al CIM de can Ginestar. 3. A causa de l'èxit que va tenir el **rocòdrom** a les festes de tardor del 2019, en Marc Carbonell confirma que aquest 2020 es repetirà l'activitat, però amb un rocòdrom més gran. 4. En Leonci Canals informa que a partir d'aquest mateix mes de març el nostre **Butlletí** s'editarà en color, tant en el format digital com en el de paper. La Taula de Redacció dona les gràcies al Leonci Canals per l'edició i al Toni Royo pel disseny.

ACTIVITATS DE LA SEAS DELS MESOS DE FEBRER I MARÇ DE 2020

Cicle "Catalunya dins el món medieval" - Organyà

07/02/2020 - Conferència "Llengua i literatura " a càrrec de Romi Porredon al local de la SEAS.

09/02/2020 - Excursió a Santa Fe d'Organyà i dòlmens de la vall de Cabó amb una participació de 41 persones. Itinerari llarg: Organyà, Santa Fe, dòlmens de Cabó i Organyà, amb 10,2 km i 668 m de desnivell acumulat. Curta: anada i tornada als dòlmens de la vall de Cabó, amb 9,7 km i 276 m de desnivell acumulat.

Conferència sobre nutrició a l'alta Muntanya

14/02/2020 - Conferència "Quan fèiem servir ganyips i litines a les excursions d'alta muntanya" per Daniel Cardona, al local de la SEAS. Estudi sobre l'evolució de la nutrició durant les excursions d'alta muntanya analitzant la regulació de l'equilibri hidroelectrolític i la ingesta hídrica necessària per al cos quan fem excursions.

Matinal a Montserrat

16/02/2020 - Excursió matinal a Montserrat amb 14 participants. L'itinerari circular que va començar a Santa Cecília, va continuar pel Camí de l'Arrel, Canal Plana, Pla dels Ocells, Monestir de Montserrat, Camí dels Degotalls i va acabar a Santa Cecília. Recorregut d'unes 4h i uns 500m de desnivell positiu acumulat.

7è Cicle d'Audiovisuals de Muntanya - "Maleïda 1882. L'aventura de Jacint Verdaguer a l'Aneto"

04/03/2020 - Es va començar el setè cicle d'audiovisuals amb *Maleïda 1882. L'aventura de Jacint Verdaguer a l'Aneto*, pel·lícula documental dirigida i produïda per Albert Naudín, amb la col·laboració de la Fundació Jacint Verdaguer, on es recrea amb absoluta fidelitat l'itinerari que va seguir Jacint Verdaguer en el seu ascens a la Maleïda (Aneto) l'any 1882, partint a peu des de la Seu d'Urgell.

Aplicació de seguretat ciutadana

06/03/2020 - Es va presentar al local de la SEAS l'aplicació de seguretat ciutadana (app M7) a càrrec de la Policia Local de Sant Just, una eina que aporta seguretat a les nostres caminades.

Cicle "Catalunya dins el món medieval" - Vall del Gaià

06/03/2020 - Conferència "L'arquitectura del període medieval: del romànic al gòtic" a càrrec de Mercè Riera al local de la SEAS.

08/03/2020 - Excursió a la Vall del Gaià (Alt Camp), amb 49 participants. Itinerari llarg: Querol, castell de Pinyana, cim de Montagut, Sant Jaume i Querol, recorregut de 13 km i 567 m de desnivell acumulat. Curta: Pontils, Santa Perpètua de Gaià i Querol, amb recorregut de 10 km i 279 m de desnivell acumulat.

Assemblea General Ordinària de la SEAS 2020

07/03/2020 – Celebració de l'Assemblea General Ordinària de la Secció amb 31 assistents.

Matinal a les Roques Blaves i serra de Can Rubió

15/03/2020 - Excursió matinal a les Roques Blaves i a la serra de Can Rubió (Baix Llobregat).

Anul·lada pel confinament a casa de tota la ciutadania de l'Estat Espanyol pel brot mundial del Covid-19.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 2 de març de 2020

- Altes: cap
- Baixes: cap
- Es comenta la reunió feta entre tresorers i presidents de les seccions i la junta executiva de l'Ateneu on s'ha informat sobre la pujada de les contribucions de les seccions a l'Ateneu, motivada pel notable increment de les despeses generals de l'entitat a causa de les obres fetes per a posar al dia l'edifici.
- També s'informa que l'assemblea de l'Ateneu es farà el 28 de març al matí i la Junta actual, segons mandat de l'assemblea, continua fins al 2022, tot i que cal cobrir tres representants de seccions que han quedat buits.
- Després de les converses mantingudes amb Jordi Amigó, s'ha revisat la senyalització del Camí de Santa Creu en el tram urbà fins a la cadena d'accés al coll de Can Solanes, amb la finalitat de proposar la col·locació o renovació de les etiquetes perquè l'Ajuntament les encarregui i nosaltres les puguem col·locar després. Hem concretat uns 14 punts i calculem que han d'imprimir-nos 40 etiquetes a fi de senyalitzar l'anada i la tornada, a més d'unes quantes de reserva per possibles deterioraments. Passarem aquesta informació a l'Ajuntament.
- Al dia d'avui ja s'ha demanat la confecció de 104 samarretes i n'hi ha 12 més de demanades. Les primeres es tindran per a l'Assemblea, on ja es podran repartir, i la resta per a més endavant. S'acorda d'allargar el període de noves comandes tot el mes de març.
- A la Mitja Desvern ja hi ha 120 inscrits i es decideix enviar un mail als socis de-

manant col·laboració en l'organització. S'acorda de modificar el disseny del cartell deixant ben visible que l'organitzadora és la SEAS tot traient el logo de l'actual col·locació entremig dels espònsors. També es disposa encarregar el disseny d'una pancarta de la SEAS que ens serveixi per a tota mena d'activitats, com seria el cas de la Mitja Desvern.

— La SEAS s'ha adherit a la sol·licitud de demanar la Creu de Sant Jordi per a la Federació d'Entitats Excursionistes en el seu centenari.

— S'ha comprat a l'editorial l'Alpina els mapes digitals calibrats de Catalunya interior-litoral, i també es decideix comprar els del Pirineu Català-Andorra i els del Pirineu Aragonès-Navarrès.

*Assemblea de la SEAS 2020.
Foto de Lluís Solé.*

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 87. No. 348

Taula de redacció — Leonci Canals, Ferran de la Fuente, Maria Garcia, Jordi Gironès, Ramon Prat i Agustí Revilla.

Autoedició — Leonci Canals

Tramesa — Elisabeth Bart

Disseny — Toni Royo

Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern

Impressió — NB Comunicacions

ÍNDEX

- Portada** — Cim del Pic Coolidge, al massís dels Écrins, Alps francesos.
- 02** — Calendari
- 03** — Una escapada d'estiu als Alps, per Borja Guijarro
- 06** — Ara fa 45 anys del naixement de les conferències i excursions d'autocar, per Daniel Cardona
- 09** — Els ponts del Segre, per Romà Pujadas
- 12** — Mots de tardor, per Joaquim Carbonell
- 13** — Assemblea general de la SEAS 2020, per Agustí Revilla
- 14** — Activitats de la SEAS dels mesos de febrer i març de 2020
- 15** — Informació de la SEAS

“Si no veus l'esport femení, t'estàs perdent la meitat de l'espectacle”. En suport a la campanya “T'ho estàs perdent”, el 8 de març, durant l'excursió a la vall del Gaià. Foto de Leonci Canals.

SEAS, entitat esportiva núm. A01824